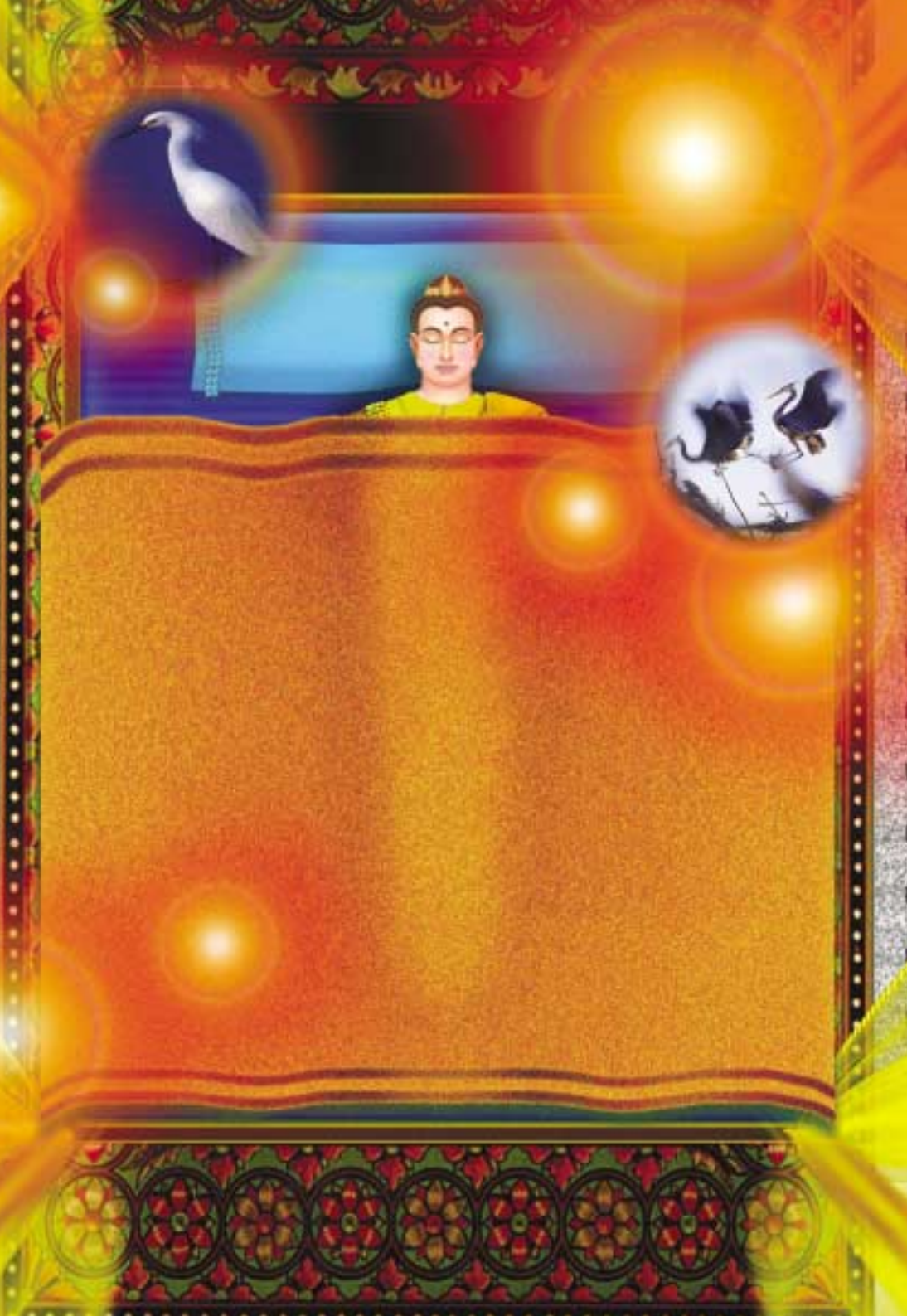

ม ห ำ สุ บั น

ข อ ง พ ร ะ พุ ท ธ เ จ้ ำ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย
ภิกษุที่นอนหลับ มีสติตั้งมั่น
รู้สึกตัวอยู่ ย่อมหลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข
ไม่ฝันร้ายหรือหากฝันก็ฝันแต่เรื่องที่เป็นสิริมงคล
เทวดาจะลงปกปักรักษา

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๘๖

การฝึกฝนอบรมใจให้บริสุทธิ์หยุดนิ่ง หมั่นน้อมนำใจเข้าไปหยุดอยู่ที่ต้นแหล่งแห่งความบริสุทธิ์ คือ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จนกระทั่งพบพระธรรมกายภายใน กาย วาจา ใจของเราจะถูกกลั่นให้บริสุทธิ์ด้วย ไม่ว่าจะเป็นคน ลัทธิ สิ่งของรอบตัวเรา จะพลอยได้รับพลังมวลแห่งความบริสุทธิ์จากตัวเรา เหมือนกลิ่นหอมของบุปผาที่ฟุ้งกระจายไปในบรรยากาศ ย่อมเป็นที่ปรารถนาที่ชื่นใจของคนทั้งมวล ผู้มีธรรมะเป็นอาภรณ์จะเป็นที่รักของมนุษย์ และเทวาทั้งหลาย ดังนั้นธรรมะจึงเป็นอาภรณ์ประดับกาย วาจา ใจที่อมตะมั่นคงที่สุด ที่จะติดตัวเราไปทุกภพทุกชาติ ให้หมั่นประพฤติปฏิบัติธรรมกัน เราจะได้เป็นผู้มีธรรมะเป็นอาภรณ์ ซึ่งเป็นสมบัติอันล้ำค่านี้กันทุกคน

พระบรมศาสดาได้ตรัสอานิสงส์ของการนอนหลับอย่างมีสติไว้ใน พระวินัยปิฎก ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุที่นอนหลับ มีสติตั้งมั่น รู้ลึกตัวอยู่ ย่อมหลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข ไม่ฝันร้ายหรือหากฝันก็ฝันแต่เรื่องที่เป็นสิริมงคล เทวดาจะลงปกปักรักษา”

การนอนหลับในทางการแพทย์ ถือว่าเป็นการพักผ่อนที่ดีที่สุด ที่จะทำให้สุขภาพร่างกายสดชื่น กระปรี้กระเปร่า อวัยวะทุกส่วนได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ ตั้งแต่สมองเรื่อยไปถึง

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๘๓

ประสาททั้งห้าจะหยุดทำงานชั่วคราว เหมือนรถยนต์หรือเครื่องจักรที่ใช้งานไปได้ระดับหนึ่งก็ต้องพักเครื่อง เพื่อฟื้นคืนสภาพหรือซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ จะได้ยืดอายุการใช้งานออกไปได้นานๆ ร่างกายนี้จำเป็นต้องได้รับการพักผ่อนเช่นเดียวกัน เพราะถ้าไม่ได้หยุดพัก ไม่ใช้ระบบต่างๆ ภายในร่างกายจะรวน ทำให้ไม่สามารถทำงานต่อไปได้ เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องรู้จักรักษาสุขภาพ เพื่อยืดอายุการใช้งานให้ได้มากที่สุด นั่นคือนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ พักผ่อนประสาทตา ประสาทหู พักระบบกล้ามเนื้อ หยุดการเคลื่อนไหวในทุกอิริยาบถ กระทั่งหยุดความคิด คำพูด และการกระทำทุกอย่าง

สำหรับผู้ตื่นนอนแล้วฝันเป็นประจำนั้น ตามปกติมักมีสาเหตุหลักๆ ๔ ประการ คือ เพราะธาตุกำเริบ เช่นรับประทานอาหารมากเกินไป หรืออวัยวะภายในปั่นป่วน เมื่อธาตุกำเริบจึงทำให้ฝันไปในทำนองที่ว่า ตกจากต้นไม้บ้าง ถูกสัตว์ร้ายไล่ตามบ้าง หรือฝันเห็นภูตผีปิศาจบ้าง พอตื่นขึ้นมาจะรู้สึกว้าเหว่เล็กน้อย เพราะธาตุในร่างกายไม่ปกติ และนอนไม่อึด เพราะฝันร้าย บางครั้งจดจำอะไรไม่ได้เลยก็มี แต่รู้สึกว้าเหว่และเพลีย

ความฝันเพราะจิตอวารณ คือมีความกังวลในธุรกิจ

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๘๘

การงาน และผู้คนที่เราเข้าไปเกี่ยวข้อง เมื่อนอนหลับจึงฝันถึงเรื่องราวเหล่านั้น ซึ่งไม่ใช่เรื่องจริงจังอะไร ถ้าหากก่อนนอนนั่งสมาธิและแผ่เมตตาเป็นประจำ ทำให้ให้สงบ เป็นผู้มีอารมณ์ดี อารมณ์สบาย เมื่อนอน เราก็จะหลับอย่างมีความสุข ได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ ไม่ได้เก็บเรื่องราวที่คับใจไปกังวลต่อในเวลาหลับสำหรับผู้ฝันเพราะเทพดลใจ ทวยเทพมักจะมาบันดาล บอกเหตุต่างๆ หรือประสงคร้ายก็มี ทำให้เราฝันเห็นภาพที่เทวดาเขาปรารถนาอยากให้เราเห็น สำหรับความฝันประการสุดท้าย คือ ฝันเพราะเป็นบุญนิमित ซึ่งบอกเหตุการณ์ล่วงหน้าว่า จะประสบสิ่งที่เป็นสิริมงคล เพราะได้ทำบุญกุศลเอาไว้ในชาติปางก่อนมามาก บุญบันดาลให้เห็นภาพในอนาคตว่าจะมีความสำเร็จต่างๆ เกิดขึ้น

ในเรื่องของความฝันที่เป็นบุญนิमितนี้ มีตัวอย่างของพระชนนีของพระบรมโพธิสัตว์ มาเล่าให้ทุกท่านได้รับฟังกันเรื่องมีอยู่ว่า

*พระนางสิริมหามายาได้อธิษฐานองค์อุโบสถแล้วเสด็จเข้าห้องอันมีสิริ บรรทมบนเตียง เมื่อหลับทรงพระสุบินว่า

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๘๕

ท้าวมหาราชทั้ง ๔ ทรงยกพระองค์พร้อมทั้งที่บรรทมนำไปยังสระอโนดาต เพื่อทรงสนานชำระล้างมลทินของสรีระ แล้วให้นุ่งห่มผ้าทิพย์ รักษาศีลอยู่ในวิมานทอง มีช้างเผือกเชือกหนึ่งได้เที่ยวไปบนภูเขาทองลูกหนึ่ง พอลงจากภูเขาทองก็ขึ้นสู่ภูเขาสีเงิน มาจากทิศอุดร แล้วเยื้องกรายเข้าไปที่วิมานทอง กระทำประทักษิณพระมารดาแล้วก็เข้าไปสู่พระครรภ์

เมื่อพระนางตื่นจากบรรทมแล้ว ได้ทูลพระสุบินแด่พระราชบิดา พราหมณ์ปุโรหิตของพระราชบิดาได้กราบทูลว่า “ข้าแต่มหาราช ขอพระองค์อย่าทรงพระวิตกเลย พระเทวีของพระองค์ทรงตั้งพระครรภ์ จะได้พระโอรสผู้สมบูรณ์ด้วยลักษณะมหาบุรุษ ถ้าพระโอรสจักอยู่ครองเรือน ก็จะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ถ้าออกบวชจักเป็นพระพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ” ซึ่งพราหมณ์เหล่านั้นทำนายได้ถูกต้องทีเดียว เพราะตรงเวลากับที่พระโพธิสัตว์ผู้มีสติและสัมปชัญญะ จุตินิพพานแล้วได้ตรัสรู้ธรรม

*นอกจากนี้ยังมีมหาสุบิน ๕ ประการ ซึ่งเกิดกับพระผู้มีพระภาคเจ้า ในสมัยที่ยังเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ยังไม่ได้ตรัสรู้ธรรม

*มก. เล่ม ๓๖ หน้า ๔๓๑

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๕๐

พระพุทธองค์ทรงเก็บมหาสุบินนั้นเอาไว้ มิได้ทรงให้ใครทำนาย เมื่อตรัสรู้แล้วจึงทรงพยากรณ์ทำนายมหาสุบินของพระองค์เองให้เหล่าพระสาวกฟังว่า แผ่นดินใหญ่นี้เป็นที่นอนใหญ่ ภูเขาหิมพานต์เป็นหมอน มือซ้ายหย่อนลงในมหาสมุทรด้านทิศบูรพา มือขวาหย่อนลงในมหาสมุทรด้านทิศประจิม เท้าทั้งสองหย่อนลงในสมุทรด้านทิศทักษิณ

ครั้งที่ ๒ ทรงพระสุบินว่า หย้าคาได้ขึ้นจากพระนาภีของพระพุทธองค์ สูงขึ้นไปจรดท้องฟ้า ครั้งที่ ๓ ทรงพระสุบินว่า มีหมู่หนอนมีสีขาวศีรษะดำไต่ขึ้นมาจากเท้าของพระพุทธองค์ แผ่ปกคลุมปกปิดตลอดถึงรอบๆ เช้า มหาสุบินประการที่ ๔ พระพุทธองค์ทรงพระสุบินว่า นก ๔ เหล่า มีสีต่างๆ กันบินมาจากทิศทั้งสี่ ตกลงแทบเท้าของพระพุทธองค์ แล้วกลับกลายเป็นสีขาวทุกตัว และมหาสุบินประการสุดท้าย ทรงพระสุบินว่า พระพุทธองค์เสด็จดำเนินขึ้นไปบนภูเขาคุถลุกใหญ่ แต่ไม่ได้แปดเปื้อนคุถเหล่านั้นเลย

พระพุทธองค์ทรงเก็บมหาสุบิน คือ ความฝันอันยิ่งใหญ่ นั้นไว้ พอถึงเวลาทรงนำมาเปิดเผยให้พวกเราได้รับทราบกันว่า พระพุทธองค์ทรงพยากรณ์มหาสุบินว่าอย่างไรบ้าง มหาสุบินข้อแรกที่ตรัสว่า มหาปฐพีกลายเป็นที่นอนขนาดใหญ่ ขุนเขาหิมพานต์เป็นหมอน มือซ้ายหย่อนลงในสมุทรด้านทิศบูรพา

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๕๑

มือขวาหย่อนลงในสมุทรด้านทิศประจิม เท้าทั้งสองหย่อนลงในสมุทรด้านทิศทักษิณ นี่เป็นนิมิตให้ทราบว่า พระพุทธองค์จะได้ตรัสรู้อนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ และจะได้ทรงเป็นใหญ่ในโลกที่ไม่มีใครยิ่งกว่า

การที่หยั่งคาได้ขึ้นจากพระนาภี สูงขึ้นไปจรดท้องฟ้า ตั้งอยู่ เป็นนิมิตให้ทราบว่า พระตถาคตเจ้าได้ตรัสรู้อรียมรรคมงคล ๘ แล้วทรงประกาศให้เทวดา และมนุษย์ทั้งหลายได้รับทราบกันอย่างทั่วถึง ข้อที่หมู่หนอนมีสีขาวศีรษะดำ ได้ได้ขึ้นจากเท้าของพระพุทธองค์ ปกปิดตลอดถึงขานุมณฑล หมายถึงว่า คลุหัลล์ผู้มุ่งห่มผ้าขาวจำนวนมาก ได้ถึงพระตถาคตเป็นสรณะตลอดชีวิต

การที่นก ๔ เหล่ามี สีต่างๆ กัน บินมาจากทิศทั้งสี่ ตกลงมาแทบเท้าแล้วกลับกลายเป็นสีขาวทุกตัวนั้น เป็นนิมิตให้ทราบว่า วรรณะทั้ง ๔ เหล่า คือ กษัตริย์ พราหมณ์ แพศย์ ศูทร ออกบวชในธรรมวินัยที่ตถาคตประกาศแล้ว ทำให้แจ้งซึ่งวิมุตติอันยอดเยี่ยมเสมอเหมือนกันหมด และข้อที่พระพุทธองค์ทรงเดินไปมาบนภูเขาสูงใหญ่ แต่ไม่แปดเปื้อนคุณ แสดงว่าพระตถาคตเจ้าได้ลาภสักการะเป็นอันมาก แต่ไม่ลุ่มหลงไม่พัวพัน มีปกติเห็นโทษคือ ไม่ยึดติดในลาภสักการะเหล่านั้นเลย

มหาสุบินของพระพุทธเจ้า

๒๕๒

นี่ก็เป็นมหาสุบินหรือความฝันอันยิ่งใหญ่ของพระผู้มีพระภาคเจ้าของเรา ความฝันใดเป็นไปเพื่อพระนิพพาน ความฝันนั้น เป็นความฝันอันยิ่งใหญ่ ฝันอยากให้ตนเอง และสรรพสัตว์หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง เป็นฝันที่ทำให้เป็นจริงได้ หลวงพ่อเองก็เป็นผู้มีความฝันอันยิ่งใหญ่ คือ ฝันอยากให้ชาวโลกเข้าถึงธรรมกาย ฝันอยากหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ หลุดพ้นจากพญามาร และนำพาสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ ไปสู่ฝั่งนิพพานกันให้หมด จึงอยากให้ทุกท่านเฝฝฝันกันอย่างนี้บ้าง อย่างนี้เรียกว่าฝันดี แล้วอย่าลืม กอนนอนให้นั่งธรรมะ และแผ่เมตตาให้เป็นประจำ เพราะใจที่สงบนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ จะหลับอย่างเป็นสุข ตื่นก็เป็นสุขนอนหลับฝันดี เมื่อตื่นขึ้นมาก็มีความสุข มีความสดชื่น มีกำลังกายที่พร้อม มีสมองที่ปลอดโปร่ง พร้อมจะใช้สังขารนี้เป็นอุปกรณ์ในการสร้างบารมีต่อไป

